

[Hans Hedtoft.]

aabent sagt — og det kan jeg kun prise ham for —, at han forbeholder sig ogsaa fremtidig at agitere for sine private Meninger i denne Sag. Det er klart sagt, der er ikke mere at tale om, naar det er Stillingen, og naar det er Stillingen, vil vi ikke længere tage Medansvaret for en Fortsættelse af dette Spil. Vi er overbeviste om, at det danske Folks altovervejende Flertal ønsker at sikre det danske Mindretal i Sydslesvig, men vi er lige saa sikre paa, at der er intet Flertal i det danske Folk for nogen som helst Eventyrpolitik. Naar Statsministeren derfor har svaret, som han har, saa bør, efter vor Opfattelse, Tingets Flertal svare paa den eneste værdige Maade, nemlig med det Mistillidsvotum, der kan medføre det Valg, der kan rense Luften og give os en Regering, der har Folkets Tillid, og som kan gøre Dagens Gerning og ogsaa løse det sydslesvigske Spørgsmaal.

Jeg skal derfor, henvisende til mine Udtalelser, tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af Statsministerens illoyale Optræden over for Tingets Stilling i det sydslesvigske Spørgsmaal, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af Statsministerens illoyale Optræden over for Tingets Stilling i det sydslesvigske Spørgsmaal, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Den foreslaaede Dagsorden indgaar herefter i Forhandlingen. Der vil senere blive Lejlighed til en særlig Drøftelse af Dagsordenen.

Jeg skal her udsætte Tingets Møde. Det genoptages Kl. 15.

Mødet udsat Kl. 14¹⁰.

Mødet genoptaget Kl. 15.

Forhandlingen genoptoges.

Sønderup: Den Finanslovdebat, der nu stunder mod sin Afslutning, har selvfølgelig været præget først og fremmest af den almindelige Adgang, som Folketingets Medlemmer har til ved denne Lejlighed at fremføre de Synspunkter, de ønsker at gøre gældende om de forskellige Ting, men derudover har Finanslovdebatten ogsaa været præget af det Stormløb, som man baade i Begyndelsen og ogsaa nu til Afslutning har startet for at komme Regeringen til Livs. Lad mig til at begynde med om den almindelige Finanslovdebat sige, at jeg tror, dens Betydning for vort politiske Liv og den Interesse, hvormed den i Befolkningen omfattes, er større, end vi umiddelbart tænker os. Det er praktisk talt saadan, at Finanslovdebatten er den eneste Lejlighed under en Samlings Forløb, som de almindelige Medlemmer har til at gøre deres forskellige Synspunkter gældende og fremdrage de forskellige Spørgsmaal, som ligger dem paa Sinde. Der er Anledning til at understrege, at der ogsaa ved denne Finanslovdebat, ligesom Tilfældet har været forhen, er fremdraget en Række Forhold, hvor der efter de paa gældende Taleres Opfattelse trængtes til Ændringer. Jeg synes, der er Grund til at paaskønne den Slags Indlæg, fordi den Kritik, der fremføres i Forbindelse dermed, som oftest ikke er Kritik for Kritikens Skyld, men en Kritik, der er øvet og øves ud fra Ønsket om at yde et Bidrag til den bedst mulige Løsning af Problemerne, og netop den Form for Kritik er efter min Opfattelse noget af det, der er med til at holde vort Folkestyre sundt.

Jeg er derimod ikke sikker paa, at dette er Tilfældet med de Indlæg, der er præget af overdreven, usaglig Kritik. Tværtimod tror jeg, det meget ofte gaar saadan, at den Slags Indlæg er med til at give Forhandlingerne netop den Kævlets Karakter, som saa mange Mennesker med Rette vender sig imod, og selv om det nu aldrig kunde falde mig ind at give mig til i al Almindelighed at anstille Betragtninger over, hvilke af de nævnte Kategorier de forskellige Medlemmers Indlæg eventuelt kan henføres til, tror jeg ikke, det ærede Medlem, der for kort Tid siden afsluttede sit lange Indlæg — præget som det var af den Veltalenhed, der er det ærede Medlems Særkende, hvor, om jeg saa